

Sygnatura akt V GC 260/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

D., dnia 15 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **E. K.**

przeciwko **J. J.**

o zapłatę 325,95zł

I. oddała powództwo w całości;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 120zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt: V GC 260/15upr

UZASADNIENIE

E. K. pozwem z dnia 24 marca 2015r. domagała się zasądzenia od J. J. kwoty 325,95zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie powódka podała, że w lutym 2015r. pozwana zamówiła u niej towar, za który płatność miała być dokonana za pobraniem. Doręczenie pozwanej zamówionego towaru nie powiodło się – awizowanej przesyłki nie podjęto w terminie. Po zwrotnym otrzymaniu towaru powódka skontaktowała się z pozwaną, która stwierdziła że rezygnuje z zamówienia, które wedle jej twierdzeń wysłała nieznana firma. Wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne. W odpowiedzi na pozew złożonej w czerwcu 2015r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wskazała, że zgodnie z poczynionymi uzgodnieniami zamówiła u powódki oprawy okularowe, z które zapłacić miała dopiero po ich odbiorze i sprawdzeniu ich jakości. Powódka miała także przedstawić jakie obowiązują u niej procedury reklamacyjne. W ocenie pozwanej umowa nie została wykonana, ponieważ powódka nie dostarczyła pozwanej opraw okularowych z dokumentami gwarancyjnymi i nie umożliwiła weryfikacji ich jakości przed zapłatą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. J., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...), w litym 2015r. zamówiła u E. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...), 3 sztuki opraw okularowych, które miała otrzymać wraz z dokumentacją gwarancyjną. Zapłata za towar, w kwocie 325,95zł, miała nastąpić po sprawdzeniu przez pozwaną jakości otrzymanych wyrobów.

(Dowód : - dokument zamówienia, k. 6 akt,

-faktura vat nr (...), k. 7 akt,

-pismo pozwanej z dnia 19.03.2015r., k. 10 akt,

-zeznania świadka M. P., k. 49v. akt)

Powódka nie wysłała towaru do pozwanej w formie przesyłki z możliwością sprawdzenia zawartości ani nie wskazała jakie obowiązują u niej procedury reklamacyjne.

(Dowód: - pismo pozwanej z dnia 19.03.2015r., k. 10 akt,

-zeznania świadka M. P., k. 49v. akt,

-zeznania świadka R. J., k. 50 akt)

Pozwana nie odebrała z poczty przesyłki poranionej nadanej przez powódkę. W marcu 2015r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty zaległej należności pod rygorem sądowego dochodzenia roszczeń.

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 16.03.2015r., k. 8-9 akt,

-historia przesyłki, k. 11 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Bezspornym w sprawie był fakt wysłania przez powódkę opraw okularowych będących przedmiotem zainteresowania pozwanej, jak również bezspornym było, że pozwana nie odebrała tej przesyłki. Sporna okazała się zasadność domagania się przez powódkę zapłaty i finalizacji umowy w świetle zarzutów pozwanej, że pomimo odmiennych uzgodnień nie miała ona możliwości sprawdzenia zawartości przesyłki, skontaktowania się z jej nadawcą i poznania warunków reklamacyjnych. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że do zawarcia umowy pomiędzy stronami jednak nie doszło. W tle sprawy występowały wątpliwości co do umocowania przedstawiciela marki K. i T. J. R. do reprezentowania powódki oraz okoliczność, czy w wystarczającym stopniu poinformował on pozwaną w czym imieniu zamówienie przyjmuje i jak brzmi firma powódki. Z zeznań świadków jak i pozwanej wynikało, że przesyłka opieczetowana nazwą W. S. nic jej nie mówiła, wobec czego słusznie podjęła ona próbę kontaktu telefonicznego z nadawcą. Ponieważ próba ta nie powiodła się pozwana zasadnie omówiła zapłaty za przesyłkę, nie wiedząc co w niej się znajduje. Szereg wątpliwości dotyczył także wniosku pozwanej o wyjaśnienie ewentualnych procedur reklamacyjnych w przedsiębiorstwie powódki, a brak jej reakcji w tej mierze wynikał z pism zawartych w aktach sprawy. Podobnie wedle twierdzeń pozwanej oczekiwała ona umożliwienia jej sprawdzenia zawartości przesyłki. Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd na podstawie art. 233 k.p.c. dał wiarę twierdzeniom pozwanej, albowiem w procesie wykazano, że podejmowała ona próby kontaktu z powódką i wyjaśnienia kwestii spornych. Jednocześnie dbałość o własny interes gospodarczy i chęć uniknięcia zapłaty za niezamawiany produkt nieznaney firmy rzutował pozytywnie na ocenę jej należytej staranności w sprawach zabezpieczenia własnych interesów. W konsekwencji powyższych rozważań na podstawie art. 535 k.c. w zw. z art. 6 k.c. powództwo należało oddalić jako nieudowodnione.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. przyjmując, że pozwana wygrała niniejszy spór w całości. Powódkę obciążono obowiązkiem zwrotu kosztów procesu poniesionych przez pozwaną, na które złożyły się koszty zastępstwa prawnego w kwocie 120zł na podstawie par. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).